

נערת השבוע

מצאנו אותה מתייפחת ליד קיבוץ הרענן של מייק בראנט. מבול הדמעות לא היה בו כדי לעמעם את הנוגה של עיניהתכלת שלה והיגון לא יכול היה לחסות על שובבות-הנעורים שביצבה מהן. היא צריכה להיות בת 14 לכל היותר,

או משהו כזה. חיפאית, כפי שאתם מבינים מהעונן המשתלשל על צווארה. מטוגנת טוביטוב על האש בשמש הים, ובנויה כבר בצורה מעוררת הבטחות. אם מישוה יגלה לנו את כתובתה וזהותה, אני בטוחה שהיא תקבל בדואר ערימה של אסימונים, כדי שתוכל להתיקשר בעוד שלוש-ארבע שנים.

החייבים להקדיש 3 שנות חיים טובות ופרי ריות במקומות מרוחקים עקב חוסר המעש והמחשבה של מנהיגינו — ודאי מגיעה זכות-קדימה".

אבל הבדידות היא גם מנת חלקי ומתי בטאת בגוונים שונים אצל אחד כמזני, שמשמש בכסא-גלגלים ובמכונית בחיי יום-יום, במקום ברגליו, זו לא סיבה מספקת עבורי לראות הכל בשחור. אני נשארתי אופטימי ושמה בחלקי, רואה ונהנה מהצדדים החיוביים שבחיינו, ללא ריגשי נחיתות.

הוא לא מאשים את אלה שלא יתלהבו להימצא בחברתו של מישוה, הנחשב לנכח אפילו אם הוא בריא ברוחו ובגופו (כמעט). האם אני הייתי שונה בגלגלית-הקדום כאשר התהלכתי ורקדתי? האם או יצאתי עם מישוה שהיתה אפילו רק צולעת?

לא למעשנות!

עוד חייל. (7/67) לא היה רוצה לגעת במישור החוותי, ורק כדי לצאת ידיו חובה הוא מצוין כי גובהו מטר ושמונים, וצבע שערות ראשו הצבאי הוא ערמוני עד חום-אדמדם. זאת שהצבעים והסנטימטרים האלה מדברים אל ליבה, צריכה להיות בעלת יכולת חשיבה עצמית, ומה שיותר חשוב — בזירה מעשיו. נערה מעשנת ואני אינם הולכים ביחד, הוא מזכיר, "כך שכל ממעשנות יורדות מהפרק". גם דיסקוטקים אינם לטעמי. לעומת זאת הוא מציע, קרייאה רבה, בעיקר קריאת שירה, בילוי בחבריה קטנה עם ויכוחים אינטלקטואליים. אולי הוא דרך טובה להיגמל מעישון.

קליפה שמרנית

(3/67) מעיד על עצמו שמעולם לא ראה את מדורה של קודמתי בתפקיד, רותי. את העולם הזה החל לקרוא בקביעות רק אחרי מילחמת יום-הדין, מה שמעיד שלפחות דבר חיובי אחד יצא מהמלחמה הזאת. הוא סטודנט, בן 23, ויש לו 171 ס"מ המתחלקים בין עבודה ולימודים. אין לו דרישות מופרזות. הוא רוצה אותך בסך-הכל נחמדה ולא ביישנית, ושיהיה בך הכוח להוציא מקליפתו השמרנית ולהעבירו מראשית שנות העשרים ל-1975.

אם לא תימצא כזו, אהיה נאלצת להפנות אותו לאיזו חברת-תובלה.

אקטואלים ושאר-ירקות

שלא תגידו שזה מדור של זכרים בלבד. אם היתה דרושה הוכחה לאימרתו של עזר וייצמן שהוא מכיר יותר נשים בין הנקבות מאשר גברים בין הזכרים, הנה היא לפניכם. (4/67), המברכת על הידוש המדור ולא היתה מתנגדת כלל למצוא דרכו ידיו דים שיתנו בנו את אמנם כמות, היא גררשה, בת 32, שעד לגובה של 168 ס"מ אינה צריכה להתרומם על קצות האצבעות. היא תשמח להתכתב על נושאים אקטואליים, ושאר-ירקות עם אינטלקטואל אמיתי, לא דווקא בזכות התואר, שיהיה שקט ויפה נפש הרואה את עצמו כשריד של ארץ-ישראל היפה. תהיה הפתעה להיווכח שעוד נותרו כאלה.

דרושה: לוחמת עיקשת!

אזהרה! אם את ריאקציונרית מכל סוג שהוא, (5/67) כורע ברך ומתחנן בפנייך לרחם עליו ולהימנע מלהתקשר עימו. מיכתבו זה מוגדר על-ידו כמיכתב של "איש-מיעוט מבחינות שונות, המיועד אל אשתי מיעוט".

הוא בן 40, אך טוען שהוא נראה רענן יותר, ממוצע הופעה עם 174 ס"מ גובה. לפני שאסתכך, אני סבורה שמוטב שאתן לו להמשיך: בעל דיעות סוציו-פוליטיות נאיב-ראדיקאליות. ביקורתיו גם כלפי הראדיקאל, חשדן ובדקן, בעל ביקורת עצמית המוכן לספוג ביקורת וגם לבקר. דיעותיו אינן בנויות על מינוחים אופנתיים חולי-פנים, כי אם על ניתוח להגרי-מוסרי-הומאני. מייחס חשיבות רבתי להסברה שיטתית, מחבב סיפורת עלילתית סוציו-פוליטית, בנוי על חשיבה עצמית-עצמאית יותר מאשר על השכלה מייסדת. חסר מיבצר של תעודות, רווק. מאמין כי להתקשרות אמיצה עם פנויה דרוש בסיס משותף וכפול של אידיאלוגיה ומין, בדיוק לפי סדר זה.

"רצויה: בעלת-טיפסה דומה, לוחמת עיקשת-ערמונית-סאקטית-סבלנית-שיטתית. לא עולה חדשה, לא קאפיטאליסטית. רווק, קה, ככל האפשר צעירה, בייחוד במראיתה בעירום. דקת-גירורה שאיננה בעלת חזה גדול. בנוסף לזה, לפי סדר העדיפויות: איננה לכודה במעגל של מישפחה גדולה או רשת ידידים/ידידות/מכרים; יודעת אנגלית ו/או ערבית ו/או פורטוגלית."

"בהתחלה" הוא מציע, "נחליף מכתבים", וזה פשוט משום שהוא חושש להתאהב, רחמנא ליצלן, בריאקציונרית. אחר-כך, עדיפה אופציה פתוחה לנישואין אפשריים למקרה שזה יועיל לתיגבור היעילות של שנינו."

אם תשאלו אותי, זה נשמע כמויעד לקצינה בויאט-קונג או בחתור רווק. אבל מה אני כבר יודעת עליכן?!

בדידות בכסא-גלגלים

במקומכן, הייתי מעניקה זכות עדיפות למרות שהוא טוען כי "לאלה (6/67),

מיכתבים

מיכתבים (1/67) ולשאר המכור
תבים המתפרסמים במדור זה,
ובמדורים שיבואו, יש לשלוח כמות
מפה כפולה. שיהיה סודי. על
המעטפה החיצונית יש לרשום:
מיכתבים לציפי, "העולם הזה",
ת.ד. 136 תל-אביב. המעטפה
הפנימית צריכה להיות מבוידת
בכור של 35 אגורות, ולשאת עליה
את מיספרו הסידורי של הנמען

אפילו אם הייתי מתאמצת, לא הייתי יכולה להמציא למדור מחודש זה התחלה טובה יותר ממכתבו של (1/67). הוא נשמע יותר מדי טוב מלהיות אמיתי. אבל פאקט. הנה הוא, לפניכם, בגודל טיבעי: "לפני זמן-מה, הכרתי ווג שטען כי הכיר באמצע עות אחד המדורים של העולם הזה. פרטים נוספים כמובן שאין לי. היה משהו מיוחד בזוג הזה, ובמיוחד בנערה, שהיתה משהו נדיר בעולמנו זה. לא יופייה הוא ששבה

זוג מעורב

מיכתב פרס

בפעם הראשונה בתולדותיו הארוכים של מדור זה פונה אליו זוג. וזה רחוק ממה שאתם עלולים להעלות בדעתכם. (8/67) הם גבר ואשה. הוא בן 35, היא בת 27. נשואים מזה עשר שנים, עם שני בנים, בני תשע ושנתיים. הוא בן כפר בגליל. היא בת קיבוץ של השומרה-הצעיר. הוא ערבי. היא יהודיה. הם הכירו זה את זה כשהוא עבד כרועה-צאן שכיר בקיבוצה. התיאהבו. במשך כשנה יצאו יחד ממלי שחברי הקיבוץ, שרוממות אהוות העמים בגרום, יידעו איך לאכול את התופעה הזאת. היתה מבוכה רעיונית גדולה בקיבוץ, שהולידה לבסוף התנגדות לנישואיהם של השניים. הם נישאו ב"נישואי-קפריסין", ועברו להתגורר יחד בתל-אביב.

מישפחתה, מלבד הוריה, מחרימה אותה עד עצם היום הזה על המעשה שעשתה. מישפחתו קיבלה אותם כדבר טיבעי ומובר-מאליו. היו להם הרבה בעיות כלכליות ואחרות, עד שעמדו על הרגליים והקימו את הקן המישפחתי שלהם. אולם הבעיה שנשארה היא בעיית הניכור החברתי.

הם מחפשים ידדים, חברה שיעמה ויכולו לצאת לבלות, לארח ולהתיארח, להחליף דיעות ולספוג חוויות ביחד. מלבד כמה זוגות מעורבים כמוהם, אין להם חברה של ממש. "עד למלחמת ששת-הימים", הם מספרים, "היתה עוד אפשרות הידידות עם צעירים בגילנו. אחרי המלחמה נעשו האנשים קשוחים ובלתי-נסבלים להידברות. אחר-כך היתה תקופת ריעה קצרה. מאז מילחמת יום-הכיפורים ניכרת יותר כנות ביחס אלינו, ואפשרות להידברות בענייני היומיום. אבל לא התחברות."

היה לי הווג הפגוש אותם אישית. זוג מקסים. פתוחים ולבביים. מרבים לטייל בחיק הטבע בסופי-שבוע. לא ייתכן שלא יהיו זוגות אחרים, חופשיים בדעותיהם, אינטליגנטיים כמוהם, מתונים מבחינה פוליטית, פתוחים לשמוע ולקבל, שימחקו מהם את תחושת הנידוי והבדידות. יד על הלב — הרווח יהיה כולו שלכם.

שי השבוע של חברת הדס — הבילת מוצרי תמרוקים לאשה ולגבר, ניתן השבוע — וייתן בכל שבוע — לפנייה שתפרסם במיסגרת "מיכתב-פרס".

בלבד. מה שיקרה אחר-כך, זאת כבר הבעיה שלי.

להעלות את המוראל!

אם את תיכוניסטית בעלת נפש פויטית, יש מישוה שמתעניין בך. (2/67) הוא חייל המעוניין להתכתב עם בנות בגיל 17-18 לגיון החיים השיגרתיים. בנושאי סיפורת מודרנית וסתם התכתבות לשמה, להעלאת המוראל אי-שם בסיני. מכיוון שאינני יכולה להרשות לעצמי שיאשימו אותי שאינני עושה כלום בעצמי להעלאת המוראל, אני מעניקה בזה תמריץ לכל מי שתכתוב לו תוך שבועיים. מלבד מיכתבו היא תזכה גם בשי — תכשיר יופי מתנת חברת הדס.

את ליבי (אם כי גם זה) אלא הפתיחות לנושאים, ההבנה, שימחת-החיים, ובכלל למתידע החובקת עולם ומלואו. ובכן, אם זהו החומר אותו אתם מציעים, אשמח גם אני להתנסות בחווייה הנעימה של היכרות באמצעותכם.

"אני רווק ישראלי, יליד הארץ הזאת, אשר לאורך כשליש המאה אותה אני חי, מנסה למצוא את אשר אהבה נפשי — וללא תוצאות ממשיות. על עצמי אוכל רק לספר כי אני אקדמאי הגר בבית קטן ופרטי (בנבעתיים, אם מותר לי להתערב) בעל רכב ובעל כל האמצעים המודרניים הדרושים לאדם לחיים נוחים וטובים — כל זה בתנאי, כמובן, שיש גם עם מי להתחלק." אני לא הייתי ממתנה. הייתי מהמרת עליו, בעיניים עצומות.

adas

תכשירי יופי ואיפור

הדס